

Sygn. akt IV CSK 47/07

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski

w sprawie z powództwa Z.K.
przeciwko H.Ż. - Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w O. i Skarbowi
Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego [...]
o zapłatę i wydanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 marca 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 sierpnia 2006 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powoda na rzecz
każdego z pozwanych kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset
złotych) kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Powód Z.K. w złożonej skardze kasacyjnej zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ - jak to wskazano w tejże skardze - na wynik postępowania tj.:

- art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. poprzez nieustosunkowanie się w uzasadnieniu wyroku do dowodów świadczących o tym, iż przedmiotem umowy sprzedaży hotelu „O.” oraz umowy leasingu była tylko nieruchomość bez spornych rzeczy ruchomych, w szczególności zeznań świadków A.G. i W.K. oraz pisma notariusza, z dnia 28.10.2005 r., sporządzającego umowę sprzedaży nieruchomości, oraz do okoliczności świadczących o tym, iż powód miał możliwość czerpania korzyści z wynajęcia przedmiotowych ruchomości, skoro faktycznie z nich korzystano,
- art. 316 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie dowodów świadczących o tym, iż przedmiotem umowy sprzedaży hotelu „O.” oraz umowy leasingu była tylko nieruchomość bez spornych rzeczy ruchomych, w szczególności zeznań świadków A.G. i W.K. oraz pisma notariusza, z dnia 28.10.2005 r., sporządzającego umowę sprzedaży nieruchomości, oraz nieuwzględnienie okoliczności świadczących o tym, iż powód miał możliwość czerpania korzyści z wynajęcia przedmiotowych ruchomości, skoro faktycznie z nich korzystano,
- art. 382 k.p.c., poprzez dokonywanie ustaleń nie mających oparcia w materiale dowodowym sprawy, polegającym na przyjęciu, iż świadek A.G. jednoznacznie stwierdziła, iż przedmiotem leasingu były również przedmiotowe ruchomości, mimo iż świadek tego nie stwierdziła,

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że za jej rozpoznaniem przemawia oczywistość uchybień, jakie miały miejsce w postępowaniach przed sądami obu instancji oraz ich ewidentny wpływ na treść orzeczeń tych sądów.

Wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu

Okręgowego w E.

W złożonych przez pozwanych odpowiedziach na skargę kasacyjną pozwana H.Ż. wnosiła o jej oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania. Pozwany Skarb Państwa wnosił o odrzucenie skargi kasacyjnej, a w wypadku nie uwzględnienia tego wniosku o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi do rozpoznania. Na wypadek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, pozwany Skarb Państwa wnosił o jej oddalenie. W każdym wypadku tenże pozwany wnosił o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podkreślając oczywistość uchybień strona powodowa nie odwołała się wprost do treści art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Jednakże przytoczony wniosek i uzasadnienie skargi kasacyjnej wykluczają istnienie przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-3 k.p.c.

Stosownie do powołanego art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna spełnia wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jeżeli zawiera argumentację pozwalającą na przyjęcie, że jest ona oczywiście uzasadniona. Skoro ustawodawca posłużył się wymaganiem oczywistości co do zasadności skargi kasacyjnej, to uzasadnione i wręcz niezbędne, jest odwołanie się do przepisów w których cecha oczywistości jest rozstrzygająca, np. art. 395 § 2, 505 § 3 k.p.c. i art. 109 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Omawiana okoliczność traktowana jest jako niewątpliwa, pewna, z góry widoczna dla każdego prawnika bez potrzeby pogłębionej analizy.

Oceniając z pozycji oczywistości treść złożonej skargi należy wskazać, że w tejże skardze kasacyjnej nie zostały przytoczone i wykazane okoliczności pozwalające na uznanie skargi za oczywiście uzasadnioną. Nakaz wynikający z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. dowodzi konieczności rozróżnienia wymagania w postaci przytoczenia i uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.) od spełnienia przesłanki wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przez wykazanie, iż wadliwość wynikająca z wykładni przepisów prawa lub ich zastosowania ma cechy oczywistości. Oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.)

wymaga określenia postaci naruszenia materialnego, a swoistość podstawy przewidzianej w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. wyraża się w tym, że poza naruszeniem prawa procesowego skarżący wykazuje wpływ tego uchybienia na wynik sprawy. Nawet zatem prawidłowe sprecyzowanie i wypełnienie podstaw skargi kasacyjnej, czego nie ocenia Sąd Najwyższy w tej fazie postępowania, nie przesądza o jej przyjęciu do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Nie wystarczą zatem przytoczone przez skarżącego wadliwości, popełnione - jego zdaniem - w toku postępowania przed Sądem drugiej instancji oraz ferowania zaskarżonego orzeczenia. W świetle powołanych przepisów niezbędnym jest zamieszczenie elementu spełniającego wymagania przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. Skoro uzasadnienie wniosku skargi kasacyjnej, o którym mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., nie zawiera żadnego z tych elementów, a samo określanie przez skarżącego wskazywanych wadliwości jako ewidentnych, czy też oczywistych nie może być potraktowane jako wykazujące cechę oczywistości, o którym stanowi powołany art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżący, co potwierdza treść uzasadnienia skargi kasacyjnej, nie respektuje postanowienia ustawy stwierdzającego, że podstawą tejże skargi kasacyjnej i wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.). Nie spełnienie choćby jednej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. uzasadnia odrzucenie skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 2 k.p.c.) z zasądzeniem żądanych przez pozwanych kosztów postępowania kasacyjnego (art. 398²¹, 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 zdanie pierwsze oraz art. 98 § 1 i 3 a także 99 k.p.c.) Stwierdzony, i to o charakterze oczywistym, brak skargi kasacyjnej nie podlega konwalidacji i powoduje bezwzględną bezskuteczność czynności procesowej zaskarżenia orzeczenia bez potrzeby badania i rozważania pozostałych przesłanek obszernie wyłuszczonych przez pozwany Skarb Państwa w odpowiedzi na skargę kasacyjną, a mających - zdaniem tego pozwanego - prowadzić do uzyskania tego samego rezultatu w postaci odrzucenia skargi kasacyjnej. Z powyższych przyczyn i na podstawie powołanych przepisów należał orzec, jak w sentencji postanowienia.